Ч. 255. Неділя 24 (11) падолиста 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Делеґациї. — Війна на Балкані — Переговори.

На засіданю австрийскої делеґациї дел. Бернрайтер вказав на потребу розвязки аґрарного питаня в Босні та Герцеґовині, а також на потребу розвитку шкільництва.

По дел. Масарику спільний міністер скарбу Білиньскій заняв ся бажанями, які виявили бесідники підчас дискусиї. Задачию монархії буде вибудувати зелізничий шлях до Санджаку й аж до Солуня а також змінити зелізницю з правильним шляхом на просторі Сараєво-Увач. В аґрарній справі признає бесідник потребу реформи законодавства про увласненє кметів. Правительство бажає розвязати справу обовязкового увласненя кметів. взглядно справу заміни на ренту. В шкільній справі заявив міністер, що першою задачию є попирати народнє шкільництво, щоби зменшити число анальфабетів. Заповів також утворенє нової учительскої семинарії в Мостарі. Найважнійшою задачию є, щоби кожда громада мала школу і учителя. У віроісповідній справі є лише один вихід т. є. цілковите рівноуправненє всіх тих віроісповідань, без огляду на цифрове віднощенє. В справі політики архиепископа Штадлера заявив міністер, що сей архиепископ є взірцем душпастиря, котрому не можна зробити ніякого закиду. Що до т. зв. сербскої резолюциї зазначив міністер, що сербскі соймові посли ухвалили резолюцию, але та справа не відограла ся в соймі. З огляду на національне подразненє та засаду свободи критики не мав би міністер нічого сказати що до сеї резолюциї. Однак зроблено в ній національно-державну похибку, бо критику звернуло ся против монархії, чого міністер не може допустити.

Треба се зганити, бо Босния і Герцеґовина є складовою частию австро-угорскої держави і її мешканцям не вільно говорити про монархію, як про когось третого. Міністер буде старати ся удержати Сербів при співучасти з більшостию сойму. Всї мусять шанувати закони у відношеню до всїх народностий і в усїх відносинах. Поведенє Сербів тим неприємнїйше вразило монархію, що се ті самі Серби, котрих усе найприхильнїйше трактувала та що поповнили сю похибку саме тоді, коли монархія находить ся в прикрих відносинах. Однак зі сего всего не виходить, щоби відносини в Боснії та Герцеґовині були політично некористні. Се факт, що більшість населення поводить ся цілком льояльно та вірно. Що-до участи населеня у війнї, то до дня 17 с. м. лише 171 осіб переступило границю, щоби як добровольці взяти участь у війнї по сербскій або турецкій стороні. Се доказ, що населенє поводить ся спокійно. Нема також найменших заворушень, найменших обявів нельояльности. В справі закиду, що теперішнє правительство в Боснії та Герцеґовині скорумповане, заявив міністер, що уважає Боснію та Герцеґовину такою інтеґральною частию монархії, що економічне піднесенє краю виходить — на его думку — в користь краю та цілої монархії.

Згоджує ся отже в тім, що треба запровадити добру адміністрацию, щоби показати заграниці, що уміє ся заспокоювати потреби населеня. Маємо з уряду лише один спосіб щасливої розвязки сербскої квестиї, а то добру адміністрацию Боснії та Герцеґовини. Задача бесідника буде містити ся в тім, щоби край піднести культурно, щоби творив атракцию для сербского населеня. Міністер стоїть на становищи, що адміністрация Боснії є важною частиною заграничної політики держави.

По дальшій дискусиї принято боснійскі кредити і приступлено до дискусиї над войсковим ординаріюм.

По дел. Козловскім промовляв дел. Прішніц, котрий строго виступав против заложеня австрийским тов. „Скода" фабрики гармат в Петербурзі.

На тім перервано наради.

Підчас дискусиї шеф секциї міністерства заграничних справ відповів на інтерпеляцию дел. Бернрайтера в справі консуля Прохаски

---

8)

Служниця без заплати.

(З німецкого — О. Гекера).

(Дальше).

Та й Стівн Міллер напрацював ся не менше тяжко головою, а що був за потяжкий в мисленю, то треба було цілої зими, заким він надумав ся, що єму робити.

Насамперед нагнївав ся по всій справедливости на то, що его наречена недавно зачала якось отягати ся, надумувати ся і не могла, чи не хотїла рішити ся. Не богато бракувало, а був би таки на завсїгди відступив ся, але поволи міг якось лїпше зрозуміти, що її до того спонукує. Більше як давнїйше зачав він інтересувати ся домашними відносинами своїх товаришів від трамваю, з котрих більша часть були жонаті. Лиш в тім намірі, щоби пізнати їх домашнє житє, завів він з кількома дружні зносини, а що він при нагоді добачив в їх мешканях, дало єму як-раз досить до думаня. Побачив неодно хорошеньке господарство. Але дивним дивом було то виключно лиш у таких, що недавно поженили ся і мали що найбільше одну дитину. Де було більше дітий, там не конче привітно виглядало, всюди був брак гроший, а що той брак давав ся щораз більше відчувати, то й не допускав до веселїйшого житя, ба, гасив майже без виїмки ще й ту скупеньку іскорку щастя, яка ще тлїла.

Нї, Мейбель таки мала слушність. От так на сліпо годі їм побирати ся. Тих нужденних пару долярів платнї виставало ледви на молодий і здоровий час. А що би то було, як би то скупе жерело доходів таки зовсїм висхло, хоч би лиш на якийсь проминаючий час? Вистала би примха якогось інспектора і можна би вилетїти зі служби. Они мусїли би порядно зачинати, не лиш добре уладити ся, але й бути незвисимими та від початку мати спільну ціль, до котрої могли би стреміти в тім певнім переконаню, що дійдуть до неї, коли в своїх чесних змаганях не попустять.

Одно стало у него остаточно певною річию: его теперішнє занятє не давало потрібної певности для основаня супружого стану. Але щож було єму робити? Оснувати собі нове удержанє, то в Ню-Йорці навіть серед найдогіднїйших условий, трудна задача, а для Стівна, що належав до великої громади тих, котрих використовують від найранїшої молодости, була то річ майже неможлива. В школї научив ся не богато більше як лиш читати і писати, бо вже небавком мусів помагати родичам в тяжкій борбі о єствованє, мусів розносити снїданки і ґазети, пізнїйше мусів в позашкільних годинах бігати по пральнях і розносити біле та в той спосіб заробляти тих пару нужденних сотиків.

Відтак родичі померли, рідню порозміщувано тут і там по добродїйних заведенях, а его віддали на службу до якогось фармера. Там діставав доти скупий харч, а подостатком штурканців, аж став досить сильний, щоби тому, котрий его мучив, виписати его власним бичівном поквітованє на его плечах, на чім очевидно закінчило ся зараз его житє на селї. Опісля займав ся тим, що случай єму нагинів; нинї викидав гній із стайнї, або якомусь похатникови розвозив візком овочі та городовину і викликував з цілої сили, відтак возив якісь товари або згортав болото та снїг на улици. Аж остаточно знайшов собі службу при міскім трамваю.

Як же мав він своїй Мейбелї придбати безжурну домівку і все то, чого она побоювала ся, що ненавиділа, всї ті звичайні клопоти, ту щоденну працю, ті всї щоденні вимоги, які ставить житє до женщини і матери, вдержати від неї? Его потяжка машина до мисленя не могла знайти на то ніякого способу. Як на невивчену „робітничу руку", як то в Ню Йорці кажуть, діставав він більше менше найменшу заплату. По роках міг був може стати передовиком, отже надзирателем одного відділу; але ту саму надію мали в тій самій ремізі, де він був занятий, ще й трийцять иньших, а він досить честний, щоби признати їм, що они зовсїм не гірші від него.

Коли він так в суботу вечером волочив ся улицями долїшного міста, зачув, що хтось кличе его по імени. Коли шукаючи оглянув ся, побачив молодого фармера, котрий сидів на по-

та заявив, що на підприн'ятий енергічний крок крок посла Уґрона сербске правительство згодило ся на вислане одного функціонаря австро-угорского міністерства заграничних справ до Прізрена для розслідженя справи. Тим уможливлено безпосередне скомунікованє з консулем.

На засіданю угорскої делеґациї дел. Надь в інтерпеляциї спитав також, чи се правдиві вісти, що консуля Прохаску відчас вмашированя сербских войск до Прізрена заатакували, та що Серби війшли до его дому, що поубивали жінок і дітий, а его самого ранили, а навіть убили.

Шеф секциї Вікенбурґ в заступстві міністра заграничних справ заявив, що сербске правительство згодило ся на безпосередне скомунікованє австрийского правительства з Прохаскою так, що в середу по полудни удав ся урядник міністерства через Білгород до Прізрена.

Дел. Надь заявив, що відповідь сю принимає до відомости та висказав сподіванє, що справа тепер виясенить ся і що Австро-Угорщина в данім разі дістане відповідну сатисфакцию.

На слідуючім засіданю угорскої делеґациї президент повідомив про народини сина архикн. Кароля Франца Йосифа та про те, що іменем делеґациї переслав бажаня.

Приступлено до нарад над буджетом маринарки.

Угорска делеґация ухвалила буджет маринарки а потім буджет армії.

Після вістий наспівших з Відня положенє є поважне, однако в послідних часах не лучило ся нічого такого, що вказувало би на єї погіршенє. Справа консуля Прохаски була подією, яка на щастє не прибрала острійших форм. Прочі спірні справи, як: порту і Албанії все ще не рішені, стане ся то аж по по вороті короля Петра до Білгорода, який послідує нині, в суботу. Австро Угорщина поставила свої жаданя, від яких не відступить. Деякі горячійші круги сербского населення хотіли би пхнути Сербію на небезпечну дорогу, однако треба надіяти ся, що політичний розум і розвага остаточно побідять. Австро-Угорщина бажає мира, але не за всяку ціну. Що до Росиї то там без сумніву роблять ся деякі воєнні приготовленя, але ті приготовленя мають оправданє в страху перед війною, якої Росия не хоче, а Австро-Угорщині не довіряє.

Справа переговорів між Туреччиною а союзними балканьскими державами поки що спинена, але, як кажуть, переговори таки розпічнуть ся, бо Болгария проявляє уступчивість. На поли війни не лучило ся нічого замітнійшого, лиш на заході в околици Монастиря Серби а тепер і Греки добивають останки бувшої великої турецкої армії.

Новинки.

Львів, 23 падолиста 1912.

— **Перенесеня.** II. Міністер судівництва перенїс прокуратора державного Вол. Найдорфа Семільского в Станиславові до Львова, а радників кр. суда дра К. Зенту в Черновець до Сучави і дра Пораса з Сучави до Черновець.

— **Про третого з черги наслідника престола** доносять з Райхенав: Є. Ціс. і Кор. Високість Найд. Архикн. Зита і новонароджений Архикн. мають ся і дальше знаменито. На замку Вартгольц при споді гори Семерінґ розпочали ся вже приготовленя до торжества хрестин, котрі відбудуть ся в понеділок по всій імовірности о 2 год. по полудни. Новонароджений Архикн. має одержати імя Франц Йосифа і 15 дальших імен а нанашком або хрестним вітцем буде по всій імовірности Цісар Франц Йосиф І. Коли би Цісар не міг прибути до Вартгольц то заступить его наслідник престола Найд. Архикн. Франц Фердинанд. Буде се в історії може одинокий случай, коли в каплици на замку Вартгольц буде Цісар разом з трома наслідниками престола, іменно: Цісар Франц Йосиф І ур. 18 вересня 1830 р., наслідник престола Архикн. Франц Фердинанд ур. 18 грудня 1863 р., его наслідник Архикнязь Карло Франц Йосиф ур. 17 вересня 1887 р. і ще его наслідник Архикнязь Франц Йосиф ур. 20 листопада 1912 р. — На се торжество роблять ся вже відповідні приготовленя. Каплицю замкову украшено зеленю і цьвітами. По лівій стороні визначено місце для Монарха. Хрестити буде кардинал архиєп. др. Наґль в сослуженю замкового пароха о. дра Зайдля, пароха з Райхенав о. Ґольдштайна і пароха Рата. По хрестинах відбуде ся у великій столовій сали обід на 24 осіб.

— **Підпольна робота.** Як звістно крутить ся по Галичині не лиш повно аґентів, російских шпігунів, котрі роблять всілякі знимки з важних для войска будівель і повиций але ще й якісь очевидно добре платні люди, котрі підняли ся висаджувати у воздух маґазини з порохом і инші важні будівлї. Про того рода замахи доносили ми вже давнїйше, а яко причинок до тих фактів подаємо слідуючу вість з Жабя: Перед кількома днями намагав ся якийсь незнаний чоловік висадити у воздух величезний камінний міст, збудований на Пруті межи Ворохтою а Вороненкою. До замаху недопущено а тепер стереже мосту сильна патруля жандармерії, котрої стан в Ворохті значно збільшено. Жандарми бівакують побіч мосту і розкладають в ночи ватру.

— **Конкурс для артистів.** Ц. к. Міністерство просьвіти оголошує конкурс в цїли надання стипендий талановитим артистам, які не мають средств до дальшого образованя, а працюють в обсягу красних штук. Подання треба вносити до дотичної краєвої власти до 15 січня 1913 р. Старати ся можуть лише самостійні артисти з виключенем учеників шкіл красних штук і артистів ремісників. До подання треба долучити: 1) виказ студий і сьвідоцтва представляючі особисті відносини

рожнім возі і з торговиці Вашінґтона, де продавав свої рільні добутки, вертав тепер домів.

— Голля, Стіве — давно-сьмо ся вже не виділи! Як же тобі живе ся, друже? — спитав і кивнув на него, завзиваючи его до себе.

Стівн приступив до воза, котрий тимчасом станув і став придивляти ся тому, що сидів на кізлі. Лице его заясніло з радости, що пізнав давного знакомого. — Голля, то ти Майку Меккарте? Він устиснув дружно подану єму руку. Ну, то ти чоловіче змінив ся, якийсь такий порядно грубий з тебе зробив ся!

— Не зле мені повело ся, — признавав тамтой другий, сьміючись. — Чи маєш трохи часу. — Ось бачиш, іде вже полїцай — а ти знаєш, що возам на улицях не вільно ставати.

— Кудиж ти ідеш?

— До 23 порону. Майк, бачиш, малу фарму по тамтім боці на Льонґ Айленд. Сідай. Аж до порону можеш чей зі мною поїхати. Чоловікови преці аж веселійше, коли побачить знову добру чесну людину?

Стівн послухав. Міке був для него з давен давна симпатичний. Довгі літа міняли ся при однім і тім самім вагоні. Він тоді зробив свому товаришеви неодну прислугу, бо той був значно старший від него і жонатий та мешкав вже на Льонґ Айленд, через що нераз приходив за пізно до служби. Тоді то Стіве уважав за відповідне, щоби заступити свого товариша.

— Я все хотів колись раз до тебе навідати ся, Стіве — говорив єму тепер фармер, коли сиділи побіч себе на кізлі а сивий труском гнав до східного кінця улиці ч. 23 — але як то звичайно буває, чоловік не може вирвати ся — а до того ти ще мені обіцяв, що колись до мене навідаєш ся.

— Ну, видиш, Майку, коли бо мені не ліпше веде ся — оправдував ся Стівн. — Ти преці знаєш, як то ми мало часу маємо — а в послідних двох роках я все ще мав якісь перешкоди. Але тобі веде ся добре — що? Щасливо оженив ся?

Майк, котрий зі злобним усьміхом споглядав на него з боку, на доказ, що уміє добре оцінити ту причину, яка его здержувала, потакнув дуже рішучою головою. — Можу тобі сказати, Стіве, що я витягнув великий льос на супружій льотериї, бо моя Бессі [2]) то жінка яких мало. Як би не она, то я би певно ще до нині став що рана до служби та крутив би корбою від гальми.

— То з тебе зробив ся тепер справдешний фармер?

— Та же ти знаєш добре, Стіве, що я тоді, коли оженив ся, мусів перенести ся на Льонґ Айленд. Я дійстно не радо пішов туди, але моя Бессіне хотіла инакше віддати ся за мене. Єї брав страх, що в місті прийдесь голодувати — ти знаєш, як то жінки говорять, кажуть, що не хотять бути служницями без заплати.

Стівн не міг здержати ся, щоби на то не засвистати коротко, а наслідок того був такий, що Майк лиш хитро усьміхнув ся. — Може то й ти зробиш такий досьвід — що? — зачав він допитуватись.

Запитаний замуркотів в заклопотаню щось невиразного.

— Ну, тоді я на то пристав, бо я аж дурів, так хотів конче оженити ся. А Бессі, кажу тобі, уміє добре завернути голову мужчині — розповідав фармер дальше і рівночасно поганяв зручно конем місцями поміж таким множеством возів, що аж страх брав. — Що я знав о тім, як кури несуть ся та як можна штучно курята вигрівати або як садити каляфіори, як закладати штучно грядки з печерицями або що то ранні огірки та столова селера. — Він усьміхав ся весело, коли бачив здивоване лице Стівна. — Ну, тим ліпше знала ся моя Бессі на тім. Она була преці довгі літа куховою у Вандерґульдів а ціле літо пересиджувала в Нюпорті.

[2]) Bessie — Гальшка, Єлисавета.

— Щось зовсім так як Мейбель — запримітив Стівн, не могучи вже здержати ся, що у его колишнього товариша викликало знову лиш усьміх повен зрозуміня.

— Ну, насамперед було добре, що я міг принести до дому мою тижневу платню. То би не було удавало ся, як би ти не був завсїгди мене виручав, бо тоді ще рух через ріку був так нужденний, що лиш якимсь чудом обійшло ся колись раз без опізненя — але я тобі вже за то відплачу ся, Стіве.

— И ще би! — відрікав ся Стівн. — Преці свому товаришеви можна щось доброго зробити. Мені то робило приятність, Майку!

— Коби так кождий думав, то неодному бідакови було би ліпше на сьвіті. — І фармер тронутий поклепав свого товариша по плечи. — Отже спершу нам не вело ся — себ то штучне вигріванє курят. Та вигріти дали ся тоті потята, але ще борше гинули як виклювували ся з покладків. То не їх була вина, то поправді ми тоді не уміли коло них ходити аж нам стало ясно в голові, що треба знати ся на способах: бути точним що до секунди, завсїгди однакова теплота, вода не сьміє бути аві о десяту часть степеня за тепла або застудена а так само і корм. Ну, як минули вже два роки, від коли ми пібрали ся, то й перебули дитинячу хоробу. Від тепер гинули нам жовті потятка лиш ще рідко а наші ранні грядки не вимерзали. Але — він сьміючись почіхав ся поза уха — благословенє стало тепер так велика, що моя Бессі не могла вже собі з ним дати ради, та й мені не ставало часу відставляти товар торговельникам, що остаточно головна річ, бо чоловік преці не господарить на то, щоби набрати сн здоровля, бодай не такі як ми. Отже я відважив ся і почав складати.

(Дальше буде).

просителя (місце уродженя і приналежности, вік, місце замешканя, маєткові відносини), 2) вияснене, в який спосіб задумує петент ужити державної стипендиї в цїли дальшого образованя, 3) проби творів петента, з яких кождий треба заосмотрити назвищем автора і 4) виказ долучених праць з означенем їх числа і рода.

— **Нові почти в Галичині.** Міністерство торговлї постановило утворити в Галичинї в 1913 р. 22 нових почтових урядів. В східній части краю мають повстати нові почтові уряди в отсих місцевостях: Куропатники (повіт Бережани), Цебрів (пов. Тернопіль), Прибилів (пов. Товмач), Тишківці (пов. Городенка), Хоробрів (пов. Сокаль), Лаврів (пов. Старий Самбір), Майдан (пов. Дрогобич), Кукольники (пов. Рогатин), Личківці (пов. Гусятин), Сїлець-Беньків (пов. Камінка струм.). Разом з новими 22 почтовими урядами буде в Галичинї 1073 почтових урядів. Крім сего утворить ся в Галичинї 30 нових складниць. Нинї припадає в Галичинї оден почтовий уряд на 4985 мешканців і на 48·8 квадр. кільом.

— **Крадежі і арештованя.** Вільгельм Шірмер, властитель реальности при ул. Торосевича ч. 18, прийшов на поліцию дати знати, що минулої ночи якийсь злодій вкрав єму 14 курок. Тут показали єму подушені кури і сказали, що злодій сидить вже в арештї, бо поліцияит арештував его як раз в хвили, коли він вертав з добичею. — Іванови Павлюкови, зарібникови, вкрадено з кишенї на площи Вуглярский книжочку каси ощадности на 490 кор. і 100 кор. готівкою.

— **Арештованя на зелізници.** Ще в січни с. р. впала львівска поліция на слїд великих крадежий, яких допускали ся систематично функціонарі львівских маґазинів зелїзничих. Яко підозріних о участь в тих крадежах арештовано тоді підурядників Вольфа і Вальнера а крім них ще й кілька осіб зі служби. Справа стала тим більше голосна, що в слїдстві добачувано якоїсь звязи межи тою скандальною справою а насильною смертию якогось функціонара, котрий згинув п д колесами поїзду на годину перед тим, коли судия слїдчий мав его переслухувати. Слїдство вело ся довго, але що остаточно не можна було доказати арештованим вини, то випущено їх на волю. Мимо того судия слїдчий Батицкий вів слїдство дальше а висліл его був такий, що показала ся потреба арештувати знову випущених на Вольфа і Вальнера а крім них начальника двірця зелїзничого Чарножиньского, урядника в шестій клясї ранґи і головного маґазинера Горшовского. Чарножиньского арештовано онодги по полудни комісар Шварц в приватнім мешканю в будинку зелїзничім. Горшовского арештовано в Стрілках, де був начальником стациї а Вальнера арештовано в салї розправ карного суду в хвили, коли з найбільшим спокоєм прислухував ся розправі.

— **Страшне самоубийство.** В страшний спосіб позбавила себе житя онодги в Станиславові 19-лїтна Стефанія Голиньска. Коли мати еї вийшла з дому, она облила ся нафтою, заткала собі рот соломою і підпалила на собі одїж. Коли мати вернула домів, застала тїло доньки спалене на вуголь.

— **Турецке войско в Знаймі.** Як вже звісно, войско турецке, котре втекло з новобазарского санджаку на австро-угорску сторону, розміщено в ріжних містах, а одну его часть 11 офіцирів і 200 вояків відставлено до Знайму на Мораві. В місті сім повитано їх сердечно. На двірци, коли їх привезено, зібрала ся численна публика, а офіцири з нашого 12 полку піхоти повитали турецких гостий, між котрими був також войсковий духовний в білім фезї. Як офіцири, так і турецкі жовніри були убрані в одяги, які одержали безпосередно перед вибухом війни. Всї виглядали досить добре і весело, не роблячи найменшого враженя войска недобитків і побитих. По короткій команді одного з турецких офіцирів, уставило ся 200 жовнірів зараз в рядах і помашерували улицями: зелїзничою і віденьскою до касарень Кльостербрік. Їх супровожали многі австрийскі офіцири і много цікавих видців. Жовнірів розміщено в касарни, а офіцирів і духовного в офіцирскім касині, де завела ся жива розмова в францускій мові, яку турецкі офіцири добре знають. Они по найбільшій части жонаті і задумують небавком спровадити сюди свої роди ни. Відчувають однак недостачу гроша.

По принятю в касині, пішли турецкі офіцири до міста, щоби покупити собі цивільні одяги. Мусїли однак дати вперед слово чести, що не опустять хвилево Знайму і з сеї причини не мають над собою войскової контролї. Всї они, як офіцири так і рядові, одержують таку саму платню як австро-угорскі. Они привезли з собою також кухарів. Всї кошти поносить 12 полк піхоти, які відтак єму зверне ся. Рівнож і до Будапешту прибуло з Босаньского Броду 600 турецких жовнірів. Відішлють їх до міст, де стоять войскові залоги. З Лїберця доносять, що там прибуло 200 турецких жовнірів і офіцирів, які утікли з поля борби. На двірци повитав їх командуючий ґенерал Фідлєр і многі офіцири. Турків розміщено в касарни. Турецкі офіцири розказують, що кілька днїв перед вибухом війни нїчо про се не знали. По 17-дневній борбі, бачучи перевагу ворога, не мали иншого виходу, х. ба утечу.

Телеґрами.

Атини 23 падолиста. Наслїдник престола телеграфував дня 22 с. м. з Фльоріни до президента кабінету: Моя кінота по оногдашній борбі пустилась за неприятелем в погоню і здобула в гірскім переході Піссодері 20 пушок і велику скількість военного материялу. Тут лютить ся заметїль снїгова сполучена з дощем. Погоня за неприятелем тревае дальше.

Білград 23 падолиста. До сербского военного арсеналу в Краґуєвацу привезено 93 ваґонів здобутого на турецкій артилерії материялу разом з муніцією. Також до Білграду прийшло кільканайцять турецких пушок.

Одеса 23 падолиста. Внаслїдок зарядженя наспівшого з Петербурга пароплави добровільної фльоти: „Петербург" і „Воронеж" лагодять ся до виїзду до Константинополя, де будуть віддані до розпорядимости тамошної амбасади российскої. Пароплави ті набирають провіянту на 5000 осіб.

Софія 23 падолиста. Правительство грецке іменувало своїми делеґатами до переговорів в справі застановленя военних кроків посла в Софії Панаса і войскового аташе капітана Фанціса, котрий перебуває тепер в головній кватирі болгарскій.

Льондон 23 падолиста. Президент мінїстрів Аскіт в бесїді виголошеній вчера в Нитінґем сказав: Становище нашого краю і великих держав в справі війни, о скілько знаю, не змінило ся. Стараємо ся недопустити до дальшого проливу крови а ще більше стремимо до обмеженя можливого заколоту. В тім напрямі працюють всї держави.

Софія 23 падолиста. Болгари обсадили вчера місто Мальгару і Дедеаґач (над Еґейским морем).

Ціна збіжа у Львові.

дня 22-го падолиста:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до	11·—
Жито	9·10	„	9·40
Овес	9·50	„	10·—
Ячмінь пашний	8·30	„	8·80
Ячмінь броварний	8·80	„	9·80
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	11·—	„	14·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	95·—	„	115·—
Конюшина біла	90·—	„	125·—
Конюшина шведска	110·—	„	125·—
Тимотка	27·—	„	32·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Филиї: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних институций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі почислив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).